

stand til at fastholde de traditioner og værdier, vi gerne vil bygge videre på i vores humanistiske og samfundsvidenskabelige forskning.

Ja, en lang række af de beslutninger, der bliver truffet i dette hus, bygger på den viden, som skabes i dansk forskning. Tag bare miljøområdet, hvor ikke blot overvågning, men også forskning for at sikre, at vi ikke fortsætter på en kollisionskurs med hensyn til den økologiske balance, er en videnbåret aktivitet, der bygger på forskning fra både danske og udenlandske forskningsmiljøer.

Så det er ganske vigtige ting, vi har med at gøre. Lovforslaget går ud på at få et rådgivningssystem, der sikrer en tilstrækkelig uafhængig rådgivning og en klar arbejdsdeling i forskningsrådgivningen og i ressourceallokeringsystemet. Som det er blevet understreget, opererer vi i lovforslaget med en tredeling i det øverste rådgivningsniveau over for regeringen og Folketinget. Men hvad er det, der er ændringen her? Det var der flere ordførere der efterlyste. Ændringen er at opnå tilstrækkelig respekt fra regeringens side over for den rådgivning, som finder sted fra det øverste niveau, således at der er en fast adressat på den rådgivning, der bliver givet fra rådet, nemlig den til enhver tid siddende forskningsminister, som har pligt til at reflektere over den rådgivning, der bliver givet.

Det har forskningsministeren ikke i dag, for der er ikke nogen fast adressat på den rådgivning, der bliver givet af Det Forskningspolitiske Råd. Det bliver der nu indført med det øverste organ. Her har forskningsministeren en forpligtelse til at reflektere og til at forklare, hvorfor regeringen enten ønsker eller ikke ønsker at følge den rådgivning, der bliver givet af det øverste rådgivningsorgan.

Det fjerner ikke det, at Folketinget også kan søge råd her – råd, som udspringer af Folketingets egen interesse, råd, som Folketinget ønsker i forbindelse med konkret lovbehandling, eller råd, som Folketinget i øvrigt søger – og det fjerner heller ikke det, at andre ministre også kan søge rådgivning fra Danmarks Forskningsråd. Men her har rådet en forpligtelse til at registrere, at der nu er en samordningsminister på forskningsfeltet, som er den, man rådgiver direkte af egen drift eller på forespørgsel fra forskningsministeren.

Der bliver spurgt om, hvad de nye statslige forskningsråds rolle bliver. Dertil vil jeg sige, at forskningsrådenes rolle er todelt, idet de på det faglige felt ikke blot skal kunne rådgive Dan-

marks Forskningsråd, men også skal kunne rådgive forskningsministeren under overvejelser om eller forberedelser af den prioritering af bevillingerne, som hvert år foregår, når Folketinget fastlægger sin årlige finanslov.

Men de har også en fondsfunktion – det var specielt hr. Kjeld Rahbæk Møller, der spurgte til fondsfunktionen – og der er ikke i lovforslaget lagt op til, at der skal ske voldsomme beskæringer af eller ændringer i fondsfunktionen. Men tanken med omorganiseringen af forskningsrådene er, at der lægges vægt på, at i kraft af, at denne regering lægger en forskningsmæssig politik, der øger basisbevillingerne – både basisbevillingerne til universiteterne og basisbevillingerne til sektorforskningen – ændres også den funktion, som forskningsrådene har haft igennem de seneste år, hvor der er sket årlige besparelser på basisbevillingerne.

Her har fondsfunktionen igennem de seneste år fået den rolle i mindre målestok at fylde hullerne i de bevillinger, der er blevet tyndet ud i kraft af, at der er sket et fald i basisbevillingerne. Nu sker der en meget stor stigning i basisbevillingerne til universiteterne og sektorforskningen. Det ændrer til gengæld forskningsrådenes måde at allokere deres fondsfunktions penge på.

Jeg tror, det er nødvendigt, at vi også tænker tværrådsligt. Jeg er sådan set ikke uenig med hr. Bruno Jerup – måske bortset fra ydmygheden, for der var jo en meget klar tilkendegivelse fra hr. Bruno Jerup af, at al viden på dette felt sad i én person, nemlig hr. Bruno Jerup; men nu kan jeg se, at hr. Bruno Jerup måske liner op til en ny runde, og det ville glæde mig, hvis vi kunne få en lidt mere nuanceret debat – jeg er ikke så uenig, når det drejer sig om, at der skal være basispenge, og at der skal kunne finde en egenprioritering sted af frie midler ude i de enkelte institutioner. Men så er det også nødvendigt, at man dér tør prioritere, og det er en forskningsledelsesmæssig opgave at sørge for, at der også finder en prioritering sted ude i de enkelte institutioner. Man kan ikke bare sprede sine bevillinger ud til alt. Danmark har en sådan størrelse, at vi må prioritere, både på institutionsniveau og som samfund. Danmark kan ikke være verdensmester på alle felter, men der skal være nogle felter, hvor vi er det – også på det forskningsmæssige område – og det kræver, at vi sørger for at have et rådgivnings- og ressourceallokeringsystem, der kan kanalisere pengene derhen, hvor Danmark har nogle styrkefelter.